

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 659

vineri 4 mai 1962

8 pagini 25 bani

LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARE A MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

În zilele de 27, 28, 29 și 30 aprilie a.c. a avut loc în Pavilionul Expoziției Economiei Naționale din București lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a R.P. Române. La sesiune au participat, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11.000 de invitați: președinții gospodăriilor agricole colective, specialiști care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrători din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, oameni de știință și cultură, ingineri și muncitori fruntași din uzinele constructoare de mașini și din industria chimică, lucrători de partid și de stat.

Sesiunea a adoptat următoarea ordine de zi:

1. Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

2. Proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a Consiliilor agricole regionale și raionale.

Primit cu puternice aplauze și ovații îndelungate, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române a prezentat Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii. Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtunoase și ovații.

Comisiile pentru agricultură și silvicultură, administrativă și juridică ale Marii Adunări Naționale au întocmit un raport comun asupra proiectului de lege cu privire la înființarea Consiliului

(Continuare în pag. 2)

Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

EXTRASE

Cadre de specialiști în fiecare gospodărie colectivă

În scopul asigurării gospodăriilor colective cu cadre de specialiști, C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri au hotărît redistribuirea cadrelor cu studii superioare agricole, astfel ca majoritatea covârșitoare a inginerilor agronomi, zootehniști și medici veterinari să fie repartizați în unitățile agricole de producție.

Aceste măsuri vor asigura încadrarea gospodăriilor de stat în medie cu cel puțin 5 specialiști cu studii superioare agricole și a fiecărei gospodării colective cu un inginer agronom; un medic veterinar va deservi 3-4 gospodării colective.

Încă în acest an, în gospodăriile de stat vor lucra 3.200 de specialiști, în gospodăriile colective circa 6.000, în S.M.T. — 600, iar la circumscriptiile veterinare — 1.600, ceea ce reprezintă peste 76% din specialiștii cu studii superioare. Inginerii agronomi, zootehnicienii, medicii veterinari, lucrînd permanent în gospodăriile colective sau de stat, vor avea în față un cîmp larg de activitate creatoare; aici își vor putea perfecționa și aplica pe scară largă cunoștințele căpătate în anii de studii.

Inginerii și medicii veterinari care trec în unitățile de producție, vor primi în continuare salariul tarifar pe care l-au avut la locul lor de muncă, precum și indemnizații lunare pînă la mutarea familiei; toți specialiștii din gospodăriile agricole colective și din gospodăriile agricole de stat beneficiază de concediu de odihnă, alocație de stat pentru copii, pensie. Pentru copiii inginerilor agronomi și ai celorlalți specialiști din unitățile de producție, care învață în școli medii și superioare, se vor acorda burse și locuri în cămine pe toată durata școlarizării (aplauze).

Comitetele executive ale sfaturilor populare, or-

gure locuințe corespunzătoare acestor specialiști și familiilor lor. Este bine venită și trebuie încurajată inițiativa gospodăriilor colective din numeroase mari ale regiunilor București, Dobrogea și altele, care au prevăzut în planurile lor construirea de locuințe pentru specialiști.

Redistribuirea cadrelor agricole și trimiterea a numeroși specialiști la sate constituie un mare sprijin dat țărănimii collectiviste. Dar a crede că problemele mari ale agriculturii în noua etapă a dezvoltării ei pot fi rezolvate numai cu forțele specialiștilor ar însemna a nu vedea întreaga importanță și complexitate a acestor probleme. Într-un fel se muncea în mica gospodărie individuală și altfel se muncea în gospodăria mare socialistă. În noile condiții ale agriculturii socialiste trebuie muncit într-un mod nou, mai productiv, corespunzător cu îndrumările științei agricole.

Fiecare țaran colectivist, întreaga masă a țărănimii collectiviste trebuie să fie pe deplin pregătită pentru a munci în felul acesta nou, să-și însușească temeinice cunoștințe agrotehnice privind diferite ramuri ale producției agricole.

Organizarea învățămîntului agrozootehnic pentru masele largi de țărani colectivști este una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

În ultimii ani s-a acumulat în această privință o experiență pozitivă, numărul țărănilor cuprinși în învățămîntul agrozootehnic fiind de peste 570.000. Este necesar ca încă în acest an, în perioada dintre terminarea lucrărilor agricole de toamnă și începerea lucrărilor de primăvară, să se treacă la organizarea de cursuri agrozootehnice de masă pentru țărăni colectivști cu durata de 3 ani.

Cadrelor didactice, organizațiilor U.T.M. și de pionieri le revine o mare răspundere în pregătirea temeinică a tineretului din școli și institute de învățămînt superior, în imbinarea strînsă a studiului teoretic cu practica, în educarea tinerilor în spiritul dragostei față de muncă, dezvoltîndu-le dorința de a lucra nemijlocit în producție, acolo unde se făuresc bunurile materiale ale societății.

(Din cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Adunarea festivă a tineretului din Capitală consacrată celei de a 40-a aniversări a creării U.T.C. și „Zilei Tineretului din Republica Populară Romînă”).

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la adunarea festivă a tineretului din Capitală consacrată celei de a 40-a aniversări a creării U. T. C. și „Zilei Tineretului din Republica Populară Romînă”

Dragi tovarăși și tovarăse,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român transmite membrilor organizației revoluționare a tineretului, întregii generații tinere din patria noastră un salut fierbinte cu ocazia aniversării a 40 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și a sărbătorii „Zilei Tineretului din Republica Populară Romînă”. (Aplauze puternice).

Minutul nostru tineret a participat cu elan la lupta poporului pentru libertate și progres social, a adus o mare contribuție la toate bătăliile duse de partid, de clasa muncitoare din România, la înfăptuirea tuturor victoriilor noastre.

În anii avîntului mișcării muncitorești din România, partidul comunist a creat Uniunea Tineretului Comunist, organizînd în rîndurile sale partea cea mai înaintată, mai conștientă și mai combativă a tineretului. U.T.C.-ul a chemat masele de tineri să ia parte activă la lupta de eliberare a celor ce muncesc, la făurirea unei societăți mai bune și mai drepte.

Înfruntînd teroarea și închisorile regimului burghezo-moșieresc, dărîndu-se trup și suflet cauzei poporului muncitor, sacrificîndu-și chiar viața, mulți tineri comuniști au intrat pentru totdeauna, prin faptele lor, în istoria eroică a luptei revoluționare din țara noastră. La chemarea partidului, tineretul a participat cu bărbăție, împreună cu masele largi ale poporului, la înfăptuirea actului istoric de la 23 August, care a eliberat pămîntul patriei de sub jugul fascist; mii și mii de tineri au luptat în rîndurile forțelor patriotice și ale armatei pentru victoria finală asupra fascismului.

Tineretul muncitoresc, sătesc și studios s-a avîntat în iureșul luptei revoluționare pentru înfrîngerea reacțiunii și cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare aliată cu țărănimia muncitoare, a muncit plin de abnegație pentru vindicarea rănilor războiului, făcînd să răsune vǎile și munții în epopeea tinerească a brigăzilor de muncă patriotică de la Agnita-Botoarea, Bumbesti-Livezeni și Salva-Vișeu.

Revoluția socialistă, epoca înfăptuirii marilor planuri elaborate de partid pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru înflorirea științei și culturii socialiste au dat și mai mult elan energiei creatoare a tineretului. Atașamentul față de partid, dragostea fierbinte față de popor, dorința de a săvîrși fapte mari

spre binele patriei, optimismul și încrederea neșrămutată în viitor — iată ce caracterizează tineretul țării noastre. (Aplauze).

Organizație revoluționară a întregului tineret din patria noastră, Uniunea Tineretului Muncitor, țînînd sus steagul glorios de luptă al U.T.C.-ului, îndeplinește cu cinste sarcinile încredințate de partid, de educare și mobilizare a tineretului în opera de construire a socialismului. U.T.M. și-a cîștigat pe merit dragostea și prețuirea partidului și poporului nostru. (Aplauze).

Tovarăși,

Sărbătorim aniversarea împlinirii a 40 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist în plină desfășurare a luptei oamenilor muncii de la orașe și sate pentru desăvîrșirea construirii socialismului.

Primăvara aceasta va rămîne scrisă cu litere nepieritoare în Cartea de Aur a poporului român. Pe întreg cuprînsul țării, la orașe și sate, socialismul a învins definitiv. (Aplauze furtunoase). Această măreață victorie umple de bucurie și mîndrie inimile tuturor oamenilor muncii, fie ei tineri sau vîrstnici, reprezintă înfăptuirea celor mai înalte aspirații ale maselor muncitoare, înfrunghirea idealurilor pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai poporului.

Recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale au făcut bilanțul minunatelor succese ale poporului nostru, ștabilind sarcini corespunzătoare noii etape de dezvoltare în care a intrat țara noastră. Toate acestea, dragi tovarăși, privesc nemijlocit și tineretul, chemat să săvîrșească fapte mari, să-și dăruiască cu generozitate energia și talentul cauzei înfloririi patriei, bunăstării și fericii poporului. (Aplauze).

Organizațiile U.T.M. trebuie să pregătească tineri constructori activi și conștienți ai socialismului, animați de patriotism socialist, de hotărîrea de a pune în slujba patriei toată energia și elanul tineresc, de a fi gata oricînd să o apere la nevoie.

Dezvoltarea impetuoasă a industriei noastre socialiste pune în fața tineretului muncitoresc sarcina de cinste de a-și însuși cu pasiune comunistă tehnica nouă, de a lupta cu perseverență, alături de muncitorii vîrstnici, învîntînd de la ei, pentru promo-

(Continuare în pag. 3)

Cadre de specialiști în fiecare gospodărie colectivă

(Urmare din pag. 1)

Programele și manualele pentru aceste cursuri vor trebui elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii. Lecțiile vor fi predate de specialiști agricoli. Țărâna noastră colectivă este dornică să-și îmbogățească cunoștințele și va primi cu bucurie și satisfacție hotărârea privind organizarea învățământului agrozootehnic de masă. Nu ne îndoim că rezultatele acestui învățământ vor fi deosebit de rodnice, că el va contribui la înrădăcinarea în practica agricolă a metodelor științifice avansate, la sporirea productivității muncii agricole.

O dată cu aceasta trebuie să ne preocupăm de pregătirea agrozootehnică a elevilor din clasele V—VII (VIII) ale școlilor de cultură generală din mediul sătesc. Un început s-a făcut în această privință încă din anul 1959. Ar fi rațional ca din nou an școlar să se predea în ultimele clase ale tuturor școlilor elementare de la sate începând cu cl. V-a „Agricultura”, obiect cărui să i se rezerve un loc

de seamă în cadrul procesului de învățământ (aplauze).

Vor trebui întocmite manuale care să cuprindă un ansamblu de cunoștințe de bază din toate ramurile agriculturii, în strânsă legătură cu experiența înaintată, cu progresele științei agricole. În predarea altor obiecte — științe naturale, chimie, precum și în problemele de matematică trebuie să se reflecte mai deplin preocupările legate de dezvoltarea agriculturii socialiste.

Predarea problemelor agriculturii va cere eforturi și o pregătire corespunzătoare din partea cadrelor didactice din mediul rural.

Ministerul Învățământului, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, vor trebui să se îngrijească atât de ridicarea nivelului de cunoștințe agricole al cadrelor didactice care activează în prezent în învățământ, cât și de o temeinică pregătire agrozootehnică a viitoarelor cadre de învățători și profesori, formate în institutele pedagogice și universități.

Îmbunătățirea organizării și conținutului învățământului agricol

În ultimii 15 ani au fost pregătite pentru agricultură peste 14.000 de cadre cu studii superioare, 25.000 de cadre tehnice medii și peste 100.000 de mecanizatori și alți muncitori calificați prin școli profesionale și cursuri de calificare. În prezent în școlile agricole și în institutele agronomice învață cca. 50.000 de elevi și studenți.

Trebuie temeinic îmbunătățite organizarea și conținutul învățământului agricol de toate gradele.

În vederea asigurării pînă în anul 1970 a necesarului de aproape 59.000 de cadre tehnice-agricole cu o pregătire medie, față de circa 21.000 cîte sînt în prezent, învățământul mediu agricol va trebui să capete o largă dezvoltare, creîndu-se pe lîngă gospodăriile agricole de stat și stațiunile experimentale o rețea de școli tehnice agricole cu durata de 4 ani, în care se vor primi absolvenți ai școlilor de 7 (8) ani. La întocmirea planurilor și programelor de învățământ se va avea în vedere ca elevii să primească temeinice cunoștințe practice, încît, după absolvirea școlii, să devină ajutoare directe ale inginerilor agronomi și zooveterinarilor.

Pentru îndrumarea și conducerea calificată a tuturor ramurilor agriculturii va trebui să pregătim în aceeași perioadă 9.400 de cadre cu studii agricole superioare, pe lîngă cele cca. 14.100 existente. Vom dispune astfel de cca. 23.500 de specialiști ceea ce ne va permite să încadrăm fiecare gospodărie agricolă de stat în medie cu 7 cadre, iar fiecare gospodărie colectivă cu 3 cadre cu studii superioare agricole.

Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Învățământului vor trebui să procedeze neîntîrziat

la reexaminarea și îmbunătățirea planurilor și programelor de învățământ, asigurînd ca noul an școlar 1962—1963 să se desfășoare pe baza programelor revizuite.

Învățământul în institutele agronomice se va organiza în așa fel încît în fiecare an practica în producție a studenților să se facă în funcție de calendarul muncilor agricole. Studenții vor participa direct la efectuarea acestor munci, practica organizîndu-se în unitățile agricole de producție și în stațiunile experimentale multilaterale dezvoltate.

Pentru a asigura o exploatare rațională și economică a parcului de mașini și a efectua lucrări de înaltă calitate, este necesar să dispunem în 1970 de peste 150.000 de mecanici agricoli, față de 53.000 cîți avem în prezent, circa 4.000 de maștri mecanici, față de 1.500 și 3.000—3.500 de ingineri mecanici, față de 1.300 existenți.

Pentru creșterea numărului de mecanici agricoli în ritmul corespunzător înzestrării agriculturii cu mașini, este necesar să se lărgească sistemul de școli profesionale cu durata de 3 ani, pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare, uzine de reparații și gospodării agricole de stat; se va crea de asemenea un număr de centre școlare în afara acestor unități, situate în zonele cu un pronunțat caracter cerealier, unde e nevoie mai mare de mecanici agricoli.

Școlile de maștri mecanici vor trebui să asigure ca în 1970 să existe cîte un maștru la fiecare secție și atelier de reparații la gospodăriile de stat, iar la stațiunile de mașini și tractoare cîte unul la fiecare 50 de tractoare.

Participanții la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale votează în unanimitate hotărîrea adoptată cu acest prilej

Lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

(Urmare din pag. 1)

Superior al Agriculturii și a Consiliilor agricole regionale și raionale, depus de Consiliul de Miniștri la Biroul M.A.N. Totodată proiectul de lege a fost distribuit tuturor deputaților.

La discuția generală asupra celor două puncte de pe ordinea de zi a sesiunii au luat cuvîntul un mare număr de deputați și invitați.

În încheierea discuției generale a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice și îndelungate aplauze și ovații.

Biroul Marii Adunări Naționale a supus apoi deputaților un proiect de hotărîre pentru aprobarea raportului cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

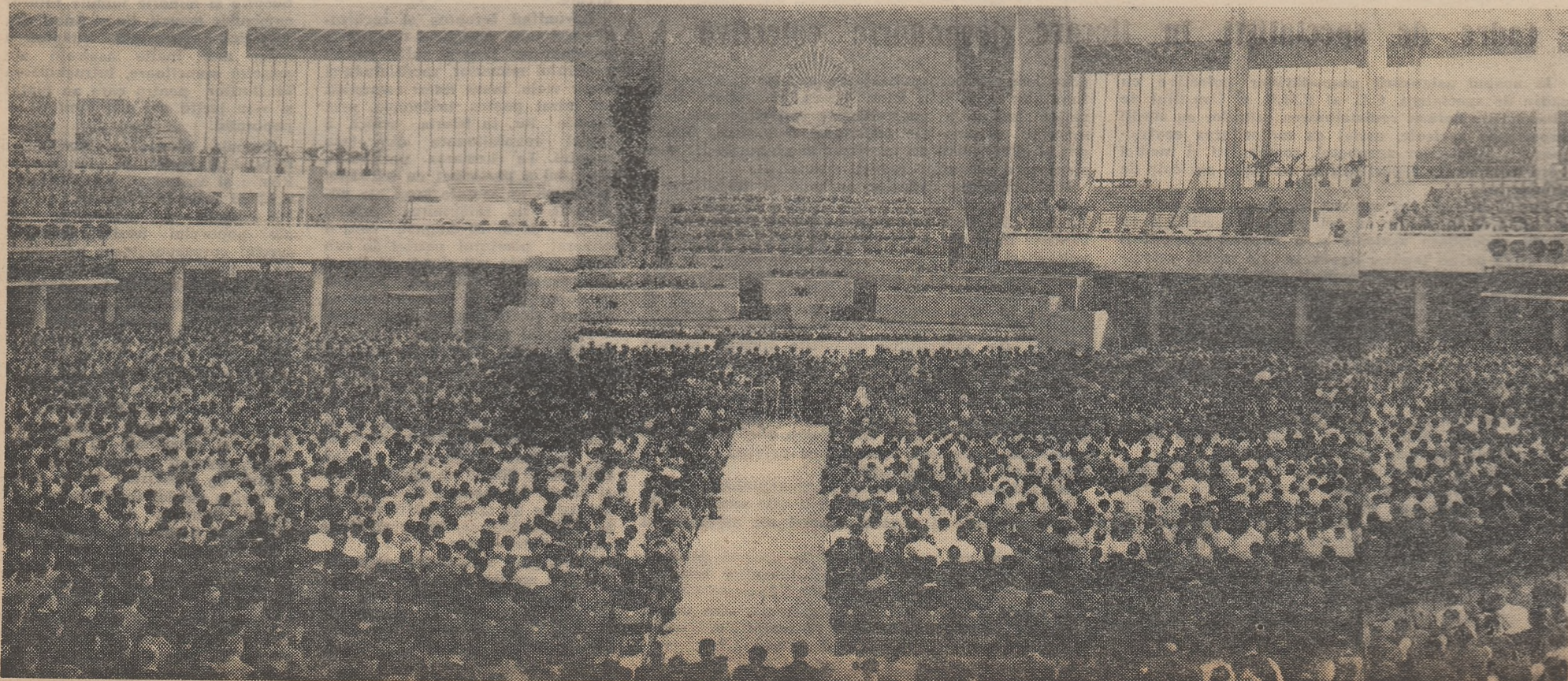
La propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, la votare au participat toți cei 11.000 de invitați la sesiune. Într-o atmosferă de puternică însuflețire participanții la sesiune — depu-

tați și invitați — au votat în unanimitate hotărîrea de aprobare a Raportului cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Deputatul Mihai Daiea, președintele Comisiei pentru agricultură și silvicultură a Marii Adunări Naționale, a prezentat apoi raportul comun al comisiilor pentru agricultură și silvicultură, juridică și administrativă asupra proiectului de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a Consiliilor agricole regionale și raionale. Trecîndu-se la votul secret cu bile, Marea Adunare Națională a votat legea în unanimitate.

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a rostit apoi cuvîntul de încheiere a lucrărilor sesiunii.

În aclamațiile puternice și îndelungi ale celor peste 11.000 de participanți, lucrările sesiunii au luat sfîrșit.

Aspect de la lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la adunarea festivă a tineretului din Capitală consacrată celei de a 40-a aniversări a creării U.T.C. și „Zilei Tineretului din Republica Populară Română”

(Urmare din pag. 1)

varea a tot ceea ce este înaintat în producție. Un cîmp vast de activitate creatoare se deschide tineretului nostru de la sate, care este chemat să muncească cu hărnicie pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și întărirea tuturor unităților socialiste din agricultură. Tinerii au datoria să-și ridice necontenit nivelul cunoștințelor agrotehnice, să aplice în producție cele mai noi cuceriri ale științei, să muncească într-un mod nou, corespunzător cerințelor marii agriculturi socialiste.

Partidul și guvernul au deschis în fața tineretului nostru posibilitatea de a cuceri cele mai înalte culmi ale științei, de a-și îndeplini visurile cele mai cuceritoare. Este o adevărată bucurie să înveți în orînduirea noastră socialistă, care creează asemenea posibilități pe care nici nu le poate visa tineretul din țările capitaliste.

Elevii și studenții, studiind cu conștiințiozitate trebuie să se pregătească pentru a deveni muncitori și intelectuali cu o înaltă calificare, capabili să rezolve problemele complexe ale construcției economice și culturale, să-și aducă contribuția activă acolo unde vor fi trimiși să muncească, în fabrici, mine, pe șantiere, în agricultură, în instituțiile de artă și cultură. Cadrelor didactice, organizațiilor U.T.M. și de pionieri le revine o mare răspundere în pregătirea temeinică a tineretului din școli și institute de învățămînt superior, în îmbinarea strînsă a studiului teoretic cu practica, în educarea tinerilor în spiritul dragostei față de muncă, dezvoltîndu-le dorința de a lucra nemijlocit în producție, acolo unde se făuresc bunurile materiale ale societății. (Aplauze).

Utemiștii, toți tinerii trebuie să fie oameni de voință și caracter, cinștiți și modești, pregătiți să lupte cu orice greutate, prezenți mereu acolo unde se hotărăște îndeplinirea sarcinilor, întransigenți față de concepțiile înopiate, față de orice manifestare a ideologiei burgheze.

Tovarăși,

În competiția dintre socialism și capitalism pe plan mondial socialismul se afirmă tot mai mult ca factor hotărîtor al dezvoltării istorice, cucerind inimile și mințile milioanele de oameni de pretutîndeni. Creșterea continuă a forțelor păcii și socialismului creează tot mai multe posibilități pentru preîntîmpinarea războiului, pentru înseninarea orizontului vieții internaționale și dezvoltarea colaborării pașnice între state.

Tineretul reprezintă un detașament puternic al luptei pentru triumful cauzei socialismului și păcii în lumea întreagă.

Dorința cea mai arzătoare a tinerii generații, care a dat întotdeauna în războaie cel mai greu tribut de sînge, este de a împiedica o conflagrație termonucleară, de a instaura o pace trainică pe pămînt.

Însuflețit de principiile coexistenței pașnice, tineretul țării

noastre aduce, alături de tinerii de pe toate meridianele pămîntului, o contribuție importantă la triumful cauzei păcii și prieteniei între popoare. Uniunea Tineretului Muncitor, în strînsă și frățească prietenie cu tineretul Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste, militează neobosit pentru întărirea continuă a colaborării internaționale cu tinerii din toată lumea în lupta pentru zădărnicierea războiului, pentru lărgirea și consolidarea marelui front mondial al păcii. (Aplauze prelungite).

Dragi tovarăși, tineri și tinere,

Uniunea Tineretului Muncitor a fost decorată prin hotărîrea conducerii de partid și de stat cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I, ca semn de înaltă prețuire a contribuției aduse la lupta revoluționară a oamenilor muncii, la opera de făurire a orînduirii socialiste.

De acum înainte, această distincție va străluci pe drapelul roșu al Uniunii Tineretului Muncitor, simbolizînd patriotismul fără margini al tineretului nostru, crescut cu dragoste și grijă părintească de partid și de clasa muncitoare. (Aplauze furtivoase).

De asemenea, au fost decorați cu ordine și medalii un mare număr de activiști ai U.T.M.-ului care s-au distins în activitatea lor. Tuturor le urăm spor la muncă și noi succese! (Aplauze).

Fii demni de această cinstită, imbold pentru a munci cu și mai mult elan, cu pasiune tinerească, pentru cea mai frumoasă și mai nobilă cauză din cîte a cunoscut vreodată omenirea — triumful socialismului și comunismului, al păcii și frăției între popoare. (Aplauze).

Pentru a-și îndeplini marile sarcini ce-i revin, ca ajutor de nădejde al partidului în educarea și mobilizarea tineretului la opera de desăvîrșire a construirii socialismului, Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să-și lărgască rîndurile cu cei mai buni tineri de la orașe și sate, să ridice pe o treaptă mai înaltă întreaga sa muncă politică și organizatorică în rîndurile celor mai largi mase de tineret.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își exprimă convingerea că Uniunea Tineretului Muncitor se va dovedi și de aici înainte la înălțimea glorioaselor sale tradiții revoluționare, că din rîndurile sale se vor ridica mii și mii de tineri demni de a primi înaltul titlu de membri ai partidului. (Aplauze). Tineretul va înscrie noi și noi pagini eroice în lupta întregului popor pentru triumful politicii partidului, pentru desăvîrșirea construirii socialismului și trecerea treptată la comunism. (Aplauze).

Trăiască Uniunea Tineretului Muncitor și întregul tineret al patriei noastre! (Aplauze prelungite).

Trăiască inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor, conducătorul înțelept și încercat al întregului popor în lupta pentru victoria deplină a socialismului — Partidul Muncitoresc Român! (Întreaga asistență în picioare ovacionează și aplaudă îndelung).

La adunarea festivă a tineretului

Cursuri pentru ridicarea nivelului profesional

Pentru a ajuta cadrelor din învățămînt să-și ridice în permanență nivelul pregătirii profesionale, Ministerul Învățămîntului și Culturii a prevăzut ca în anul 1962 să se organizeze, pe lingă acțiunile legate de acordarea gradelor didactice, și alte forme ale muncii de perfecționare, la care să participe inspectori ai secțiilor de învățămînt și cultură, directorii de școli, responsabili ai cercurilor pedagogice, profesori de diferite specialități.

De curînd, în cadrul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice — București s-au desfășurat, la Breaza și București cursuri centrale de perfecționare pentru inspectori metodisti și responsabili ai cercurilor pedagogice de matematică, fizică, chimie și științe naturale din toată țara.

Cei 346 de participanți la aceste cursuri au ascultat cu viu interes conferințe de informare științifică prezentate de academicieni, profesori și conferențieri universitari. Astfel, pentru matematică s-au expus conferințele: „Elemente de statistică matematică” (acad. Gh. Mihoc), „Contribuții românești în problemele geometriei diferențiale” (acad. Gh. Vrinceanu), „Despre grup în geometrie” (prof. univ. N. Mihăileanu), „Elemente de analiză modernă” (conf. univ. Eugen Dinulescu), „Elemente de topologie” (cercetător științific Ion Bucur); pentru fizică și chimie: „Domenii de utilizare a energiei nucleare, a izotopilor și radiațiilor radioactive” (prof. univ. Florin Ciorăscu), „Fizica semiconductorilor” (conf. univ. Stere Roman), „Raze cosmice” (conf. univ. Ervin Friedlander), „Despre particule și antiparticule” (cercetător principal I. Minul), „Despre fisiunea și fuziunea nucleară” (conf. univ. N. Martalogu), „Cataliza și importanța ei în chimie” (acad. Eugen Angelescu), „Sistemul periodic al elementelor și legături chimice” (conf. univ. I. Rîșavi); pentru științe naturale: „Etapile principale ale dezvoltării lumii animale” (prof. univ. Alex. Grossu Corosa), „Evoluția lumii vegetale” (conf. univ. dr. Traian Șteureac), „Funcția integratoare a sistemului nervos” (conf. univ. dr. N. Șanta), „Factorii evoluției în concepția darwinistă și micuriniștă” (conf. univ. dr. E. Botnariuc), „Aplicarea metodelor înaintate în zootehnie în lumina directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.” (dr. ing. I. Angelescu) etc. Conferințele au fost urmate de întrebări și discuții, în cadrul cărora cursanții au cerut lămuriri asupra problemelor mai strîns legate de temele prevăzute în programele școlare.

Programa cursurilor a cuprins și un grup de lecții în care au fost tratate unele teme nou introduse în conținutul programelor școlare în vederea modernizării acestora, a asigurării concordanței lor cu dezvoltarea actuală a științei și tehnicii. Astfel, s-au ținut lecții privind teoria mulțimilor, noțiunile de limită, funcție, continuitate, calculul aproximativ, matrice și determinanți, transformări geometrice, calculul vectorial.

Alte lecții au urmărit îmbunătățirea muncii metodice pe baza experienței bogate dobîndite de cadrele didactice fruntașe în munca instructiv-educativă. În legătură cu metodică predării matematice, de pildă, s-au dat prețioase indicații metodice privind organizarea lecțiilor, formarea noțiunilor, rezolvarea problemelor, legarea lecțiilor de practică, de producție etc. Alte lecții s-au referit la metodele de predare a cunoștințelor de fizică, la educația comunistă a elevilor în cadrul predării chimiei, la metodică efectuării experiențelor demonstrative și a lucrărilor practice de laborator, la realizarea legăturii cu practica în cadrul predării științelor naturale ș.a.m.d.

Cu sprijinul facultăților de matematică-fizică și chimie ale Universității din București, al Institutului de fizică atomică și al Institutului agronomic „N. Bălcescu” s-a pus la dispoziția cursanților un bogat și valoros material bibliografic de specialitate.

Studiul problemelor de metodică a fost completat prin activități practice în cadrul cercurilor pedagogice de specialitate și al comisiilor metodice, precum și prin asistențe la lecții în cîteva școli din Cîmpina și București.

Au avut loc apoi seminarii în care cursanții au dezbătut, sub conducerea lectorilor institutului, aspecte variate ale procesului de învățămînt din școala noastră. Un viu interes au suscitat îndeosebi discuțiile cu privire la legarea învățămîntului de viață, de munca productivă, la desfășurarea lucrărilor de laborator, la utilizarea filmului în școală etc. Aceste discuții au prilejuit și un valoros schimb de experiență între cadre didactice din toate regiunile țării.

La ridicarea nivelului pregătirii profesionale a cursanților au contribuit și lucrările practice la care au participat aceștia. De exemplu, profesorii de fizică și chimie au efectuat în laboratoare lucrări privind metrologia radiațiilor, radiochimia, fizica moleculară, identificarea aldehydelor, oxidarea alcoolilor etc. Profesorii de științe naturale au executat în laborator lucrări de fiziologie animală și vegetală, iar pe terenurile școlare și în G.A.C. lucrări de pomicultură, de legumicultură, însămînțări pe ogor etc. Deosebit de interesante au fost pentru profesorii de științe naturale lucrările efectuate pe terenul G.A.C. Budești, regiunea București, unde au primit îndrumări concrete privind modul cum trebuie organizat un teren agricol școlar.

De un real folos le-au fost cursanților vizitele în diferite întreprinderi și instituții, în care au putut cunoaște atît unele aspecte ale progresului științei și tehnicii moderne, cit și o seamă de realizări dobîndite de poporul nostru muncitor sub conducerea partidului. Astfel, ei au vizitat Institutul de cercetări și proiectări pentru extracție foraj din Cîmpina, Institutul de fizică atomică din București, unde au putut vedea reactorul atomic, ciclotronul și mașinile electronice de calcul, Combinatul poligrafic „Casa Scintei”, Întreprinderea de material didactic etc. Profesorii de științe naturale au vizitat Muzeul „Gr. Antipa”, Grădina zoologică, Grădina botanică, serele Institutului agronomic „N. Bălcescu” etc.

Interesul deosebit manifestat de cadrele didactice pentru studierea aprofundată a problemelor, pentru dezbaterile concrete a celor mai importante sarcini ale predării și pentru efectuarea lucrărilor practice au făcut ca toate activitățile din cadrul cursului să-și atingă pe deplin scopul, să contribuie într-o măsură însemnată la ridicarea nivelului pregătirii profesionale a celor chemați să răspundă de instruirea și educarea tineretului.

C. DRĂGULESCU
Directorul I.P.C.D. — București

Șezătoare școlară

Organizația de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 2 din Gherla a organizat de curînd cu sprijinul cadrelor didactice o șezătoare literară cu tema „George Coșbuc, poetul țărînimii”. La această șezătoare elevii romîni și maghiari au recitat cu multă căldură minunatele poezii ale scriitorului, au cîntat cîntece pe versurile sale. Seara literară a contribuit astfel la educarea elevilor în spiritul

dragostei față de comorile literaturii noastre și a încheiat și mai mult prietenia între elevii romîni și maghiari.

Pe viitor ei și-au propus să mai organizeze asemenea șezătoare literare. Următoarea, de pildă, va avea tema „Frumusețile patriei cîntate de poezii și scriitorii noștri”.

IRINA ROȘU
Gherla

Aspect de la demonstrația oamenilor muncii în ziua de 1 Mai

EXIGENTE

Ordonafi, atenfi, cuminfi — așa sînt elevii clasei I de la Școala de 8 ani nr. 166 din București

Un interviu întîmplător

Pășeam încet pe coridorul lung, luminos și lucios de curățenie al școlii pe care o vizitam „în interes de serviciu”. Pînă la pauză mai era un sfert de ceas.

Pe uși, tăblițe uniforme îndicău clasele: A, B, C, D... Și dincolo de fiecare ușă se auzea cunoscuta fierbere a procesului de învățămînt: la A, o poezie recitată „cu intonație”, la B, o voce sigură ce împărțea pe patru întregi și trei șeptimi la doi virgulă zero trei, la C o propoziție subordonată ce își căuta locul sintactic, iar la D — recapitulare: a doua domnie a lui Vlad Tepeș.

În patru chenare simetrice avertismentul direcției: „intrarea persoanelor străine oprită”. Așteptam așadar să sune de ieșire și, făcînd circuitul închis al coridorului, mă străduiam să pătrund măcar în închipuire dincolo de bariera ușilor cu tăblițe. Îmi place să-mi imaginez fiecare clasă ca pe un detașament în marș. Iată, au trecut mai bine de șase luni de la pornire și micii călători au lăsat în urmă și a treia piatră indicatoare de pe parcursul anului școlar: trimestrul trei. Desigur cei mai mulți au luat-o înainte, dar ce se întîmplă cu cei care s-au răzlețit, cu cei din coada coloanei, care își reazimă poticnelile în cirja unei note la limită... Cîți or fi oare dintre aceștia în această clasă, de pildă, unde aud că în locul lui Tepeș s-a întronat Radu cel Frumos? De fapt, aceasta voiam să aflu, acesta era scopul venirii mele în școala unde tăblițele privitoare la intrarea persoanelor străine mă imobilizau pe culoar.

Îndată după ce auzii că Laiotă Basarab l-a înlocuit pe Radu cel Frumos, răsună clopoțelul. Ușa pe care scria „Clasa a VII-a D se deschise prima. Copiii ieșeau în recreație, vioi, plini de viață ca orice copii care ies în recreație. Numai unul din ei părea grozav de abătut și căuta parcă să-și evite colegii. Să știți că asta e unul din codași — mi-am spus.

— Ce s-a întîmplat? — I-am întrebat apropiindu-mă de el. Mohorți și roșu la față, băiatul

nu se dezlîpea de tocul ușii. Mi-a răspuns printre dinți.

— M-a certat tovarășul profesor.

— De ce?

— Și așteptam să-mi spună ceea ce spun mulți în asemenea împrejurări: nu sînt eu de vină... Spre surprinderea mea, însă, băiatul răspunde:

— Eu sînt de vină. I-am șoptit colegului scos la lecție...

— De ce? Nu învățase?

— Ba da. Am învățat împreună...

— Atunci?

— Voiam să fiu mai sigur. Știți, am hotărît ca în clasa noastră pînă la sfîrșitul anului să nu mai fie nici un corigent. De Dumitrache, băiatul căruia i-am șoptit, mă ocup eu de la începutul anului. E repetent...

— Și?

— Și încă n-am încredere în el. De aceea i-am șoptit. E un obicei vechi și... și...

Băiatul căuta cuvîntul potrivit.

— ...Și prost, i-am suflat la rîndul meu.

— Da. Foarte prost. Ceilalți colegi sînt supărați foc pe mine. O să vedeți dvs. ce papară mă nînc. Dumitrache se încurcase nișel la anul bătăliei de la Izvorul Apei. I-am șoptit ca să ia un 9 sau un 10. Of, ce-o să-mi mai zică copiii — se căina într-una. O să vedeți...

Am continuat bineînțeles acest neașteptat interviu... cu aspecte educative. Și am aflat că planul de bătălie pentru ca întreaga clasă să promoveze e foarte bine întocmit. Interlocutorul meu întîmplător se înfierbîntase:

Hotărîrea noastră este următoarea: nici o absență nemotivată, nici o lecție sărită, nici o temă nefăcută. Și pentru că pe trimestrul al doilea n-a fost nici o notă sub șase la lucrările scrise, detașamentul nostru și-a propus pentru viitor un lucru pe care îl socotim destul de greu, dar pentru care merită să luptăm: în clasa noastră nici o notă sub șapte la lucrările scrise pe trimestrul al treilea. Iar pentru examenul de absolvire n-o să schimbăm din hotărîre decît nota: nici o notă sub 8... Nu e frumos?... Dar sînt necăjit că o să mînc papară de la colegi.

N-a fost nici o „papară”. Căci de interlocutorul meu s-a apropiat un singur băiat și acesta doar pe jumătate supărat.

— Ai văzut? Știi cît mi-a dat tovarășul profesor? Opt! Mi-a spus că dacă nu mi-ai fi șoptit mi-ar fi dat 9. Așa, s-a îndoit cît l-am meritat. Dar eu puteam răspunde și fără „ajutorul” tău!

Am plecat privind din nou tăblițele cu „intrarea persoanelor străine oprită”. Și amintindu-mi toată discuția de pe coridor am rectificat două cuvinte din aceste severe tăblițe: „intrarea notelor proaste oprită”. Avea cine să facă respectată această minunată opreliște. În spatele fiecărei uși păzea un detașament de mîdife comuniste, pionierii. Profesorii, organizația, i-au învățat să lupte de pe acum cu dirzenie pentru felul propus.

...Fierberea potolită a procesului de învățămînt reîncepuse Basarab cel tînăr, zis Tepeș, își ocupa vremelnicul tron în clasa alăturată.

MIRCEA S.

In școlile din regiunea București

Munca în vederea încheierii cu succes a anului școlar constituie în perioada aceasta principala preocupare a secției de învățămînt și cultură a regiunii București.

Recent, la secția regională s-a organizat o ședință cu șefii secțiilor raionale de învățămînt și cultură, în care s-a analizat activitatea instructiv-educativă desfășurată în primele două trimestre și s-au stabilit principalele sarcini ce trebuie să stea în atenția inspectorilor în ultima perioadă a anului școlar. Aceștia au fost îndrumați să orienteze activitatea directorilor de școli, a cercurilor pedagogice și a comisiilor metodice spre cît mai bună desfășurare a recapitulării materiei, să mobilizeze toate cadrele didactice la pregătirea atentă a lecțiilor, la realizarea unei legături strînsă cu organizațiile U.T.M. și de pionieri și cu părinții elevilor în vederea înlă-

Am putea spune că acum, în trimestrul al III-lea, exigențele cadrelor didactice atît față de munca elevilor cît și față de propria lor activitate sînt mai mari decît oricînd. În acest ultim trimestru învățătorii și profesorii își concentrează toate eforturile pentru ca nici o problemă legată de pregătirea elevilor să nu rămînă nerezolvată, pentru ca rezultatele ce le va pune în evidență bilanțul de la sfîrșitul acestui an școlar să fie cît mai bune.

În numeroase școli de pe întreg cuprinsul patriei avem posibilitatea să observăm în aceste zile străduințele învățătorilor și profesorilor, ale diriginților, ale directorilor de școli. Ei sînt îndrumați cu grijă de către secțiile de învățămînt, care iau toate măsurile în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

De curînd secția de învățămînt și cultură a regiunii Argeș a organizat o ședință la care au fost invitați numeroși directori de școli. Analizînd temeinic munca desfășurată în școlile regiunii, dezbaterile care au avut loc în această ședință au scos în evidență succesele dobîndite arătînd totodată lipsurile ce mai există în activitatea unor școli și măsurile care se impun pentru remedierea lor în trimestrul al III-lea. S-a arătat astfel, de exemplu, că la școlile de 8 ani din Valea Mare și Colibași ca și la școlile din Vîroși, Uiasca și Schiau mai sînt unii elevi cu rezultate slabe la învățătură. Subliniind acest lucru referatul secției de învățămînt a arătat și obiectele la care se manifestă lipsa de pregătire a unor elevi din școlile respective: istoria literaturii, calculul algebric, efectuarea experiențelor de laborator la fizică și chimie. S-a arătat că de aceste lipsuri răspund unele cadre didactice care au neglijat verificarea și notarea sistematică a tuturor elevilor lor. Scoaterea la iveală a cauzelor care au determinat lipsurile a făcut posibilă alcătuirea unui plan de măsuri concrete, a căror aplicare în practică dă cadrelor didactice din regiunea Argeș posibilitatea să-și îmbunătățească munca, să înlăture neajunsurile existente.

Prezența la consfătuire a instructorilor superiori de pionieri și a secretarilor organizațiilor de U.T.M. din școli a prilejuit dezbateri fructuoase și asupra problemelor legate de sprijinul pe care îl dau organizațiile de tineret muncii instructiv-educative în preajma încheierii anului școlar.

Folosind arma criticii și autocriticii, munca de la elev la elev, articolele la gazetele de pe-rete, discuțiile din adunările de unitate și de detașament sau din adunările generale U.T.M., instructorii de pionieri și utemiștii se străduiesc la rîndul lor să facă în așa fel încît numărul notelor bune din cataloage să crească, răspunsurile la lecții să fie mai bune, mai corecte, mai exacte.

O consfătuire legată de problemele muncii din ultimul trimestru al anului școlar a organizat de curînd și secția de învățămînt și cultură a orașului Tg. Jiu. De data aceasta la consfătuire au fost invitați profesorii diriginți, care și-au împărtășit experiența privitoare la felul cum contribuie ei în această etapă la mai buna pregătire a elevilor. Unii diriginți au arătat că, pentru a veni în ajutorul elevilor rămași în urmă la învățătură, au organizat ore de dirigenție în care s-a vorbit despre felul cum trebuie să-și desfășoare elevii studiul individual. Așa s-a procedat, de exemplu, la clasa a X-a „E” de la Școala medie nr.1. La clasa a X-a „A” de la aceeași școală, diriginta s-a preocupat de cunoașterea amănunțită a dificultăților pe care le întîmpină fiecare elev în parte și a stabilit, în funcție de acestea, măsuri specifice, diferențiate.

Unul din subiectele viu discutate acum, în preajma încheierii anului școlar, de învățătorii din raionul Strehaia este recapitularea materiei. De curînd ei au discutat în cadrul cercului pedagogic despre introducerea elementelor noi în lecțiile de recapitulare pentru ca acestea să nu constituie o reluare mecanică a celor predate în timpul anului. Din dezbaterile ce au avut loc în cercul pedagogic învățătorii au cules prețioase învățămînte a căror aplicare în practică va duce, fără îndoială, la îmbunătățirea lecțiilor de recapitulare. De pildă, învățătorii de la școala din comuna Bolboși s-au gîndit să se bazeze în mare măsură la lecțiile de recapitulare pe un bogat și variat material didactic și să se folosească totodată de cunoștințele căpătate de elevi cu prilejul unor vizite și excursii.

Preocupări pentru lămurirea unor probleme de ordin metodic caracteristice acestei etape a anului școlar manifestă și cadrele didactice din raionul Slatina. Pentru viitoarele ședințe ale comisiilor metodice de la școlile de 8 ani din comunele Perieți, Bălțeni, Piatra Sat, Mogoșești și altele au fost stabilite teme ca: „Metodica unei lecții de recapitulare”, „Cum să ne pregătăm lecțiile de recapitulare finală”, „Ce material didactic utilizăm în orele de recapitulare” etc.

Una din problemele deosebite ce se ridică în această etapă a anului școlar este pregătirea pentru examen a elevilor care termină clasa a VII-a sau clasa a XI-a. Această problemă se află pretutindeni în centrul atenției profesorilor. La Școala de 8 ani din comuna Calomircești, bunăoară, consiliul pedagogic a luat măsuri privind cît mai buna organizare și desfășurare a orelor de consultații pentru elevii clasei a VII-a, a dat indicația privind problemele pe care trebuie să le urmărească profesorii în cadrul orelor obișnuite de curs, felul cum trebuie să fie orientată munca dirigintelui. La Școala de 8 ani din comuna Mozăceni-Deal, în orele de dirigenție de la clasa a VII-a se discută teme cum ar fi, de exemplu „Cum ne pregătăm pentru examenul de absolvire a clasei a VII-a”, „Ce vom face după ce vom termina școala” etc.

Discuțiile purtate de cadrele didactice în această perioadă, măsurile pe care le iau învățătorii și profesorii, felul cum își organizează ei munca denotă exigența lor față de calitatea pregătirii elevilor, față de rezultatele cu care se va încheia anul școlar.

SIMION MOLDOVEANU

V. OCTAVIAN

In ultima etapă a anului școlar

RECAPITULAREA NOȚIUNII DE MASĂ

nețelegerea clară, științifică a conceptului de masă are o foarte mare însemnătate pentru buna însușire de către elevi a cunoștințelor de mecanică. De aceea atât în predare cât și în perioada recapitulării de sfârșit de an trebuie să ne preocupăm îndeaproape înarmarea elevilor cu cunoștințe cât mai precise despre această temă, așa încât ei să-și formeze un concept încheiat, generalizator cu privire la masă.

Unii profesori, atunci când definesc conceptul de masă, după ce arată că Newton a considerat masa drept o măsură pentru cantitatea de substanță, afirmă în continuare că masa este mărimea care exprimă comportarea mecanică a corpurilor, adică inerția lor. În acest fel se strecoară prin tangentă citindu-l pe Newton atunci când acordă masei înțelesul de măsură a cantității de materie, în timp ce ei se mărginesc a o defini ca fiind doar măsura inerției.

Alți profesori definesc masa ca fiind o mărime fizică ce măsoară inerția corpului și totodată cantitatea de materie din corp. Referindu-se ulterior la vitezele apropiate de viteza luminii ei arată elevilor că masa este o mărime ce depinde de viteză. Aceste două afirmații, că masa reprezintă măsura cantității de materie și totodată că masa crește cu viteza pot naște însă în mintea elevilor ideea că materia se creează și că la o viteză apropiată de viteza luminii este posibil orice, ca în unele romane științifico-fantastice.

În sfârșit, alți profesori, după ce afirmă că masa rămâne invariabilă și depinde de cantitatea de materie, menționează că masa nu este chiar cantitatea de materie, pe care nu o putem evalua și apoi, imediat, prezintă legea conservării masei, revenind la prima afirmație, ceea ce duce la o nouă contradicție.

Cum putem evita astfel de neajunsuri? Să excludem definiția masei ca fiind și măsura cantității de materie? Acest lucru pare imposibil din însuși felul cum e redată în manuale experiența ce conduce la stabilirea noțiunii de masă: se menține aceeași forță suplimentară, de exemplu 40 gf puse pe un taler, dar se mărește de două ori, apoi de trei ori sarcina întregului sistem. De fiecare dată se determină accelerația și se constată că valoarea ei devine de două ori, respectiv de trei ori mai mică.

Dar a mări sarcina înseamnă a adăuga lângă vechea sarcină — reprezentată, să zicem, printr-o jumătate de plină — și o sarcină nouă — cealaltă jumătate de pii-

ne — ceea ce presupune, evident, intrarea în joc a cantității de substanță.

De asemenea, când definim densitatea ca fiind masa unității de volum, e clar că avem în vedere substanța conținută în unitatea de volum și nu inerția. Când presăm untul și-i înjumătățim volumul, în unitatea de volum se află o cantitate dublă de unt, iar pe consumator acesta este lucrul care-l interesează în mod exclusiv.

Desigur, nu putem evita să vorbim despre variabilitatea masei în funcție de viteză, după cum nu putem evita a considera masa ca fiind măsura cantității de substanță. Pentru a nu da loc însă

PUNCTE DE VEDERE

la interpretări greșite și pentru că elevii să nu ajungă la concluzia că substanța însăși crește o dată cu viteza, cred că ar fi bine să procedăm astfel: bazându-ne pe faptul că elevii știu în ce constă inerția și că ea este o proprietate mecanică a corpurilor, punem în trebură: de cine depinde aceasta? Elevii vor răspunde, în lumina experiențelor anterioare, că, atunci când avem grijă să nu se adauge sau să i se ia corpului din substanță ce îl compune, mărimea inerției nu depinde de nici o împrejurare ca de pildă variația volumului, a temperaturii ș.a.m.d. Ajungem deci la concluzia că întrucât inerția rămâne constantă, ca și cantitatea de substanță, ori variază direct proporțional cu aceasta, putem conveni ca inerția să fie considerată drept mijloc de măsură a cantității de substanță. Vom atrage însă atenția elevilor asupra faptului că inerția nu reprezintă însăși cantitatea de substanță ca atare, fiind numai măsura ei, după cum alungirea coloanei de mercur a termometrului nu reprezintă însăși temperatura, ci doar măsura acesteia. Vom arăta apoi că inerția exprimată numeric cu ajutorul raportului F/m poartă numele de „masă inerțială”, sau „masă de repaus”, pentru a sublinia că aceasta măsoară nu numai rezistența corpului la schimbarea stării de mișcare uniform rectilinie, ci totodată și cantitatea de substanță conținută în el. Precizăm că masei inerțe i se spune pe scurt doar „masă”, subînțelegându-se însă dublul conținut de mai sus.

Este bine să facem apoi două observații. În primul rând aceea

că deseori cantitatea de substanță conținută într-un corp se apreciază cu ajutorul volumului sau greutateii. Pentru ca elevii să înțeleagă mai bine despre ce este vorba, le vom da câteva exemple concrete arătându-le, de pildă, că la undelemn se folosesc măsuri de capacitate în timp ce zahărul se cîntărește. Vom avea grijă să menționăm însă că aceste procedee nu conduc în orice condiții la același rezultat. De pildă, o cantitate de apă capătă prin îngheț un volum mai mare, după cum cîntărită la pol are o greutate mai mare decît la ecuator. Dintre toate mărimile fizice numai inerția, fără a fi ea însăși cantitatea de substanță, poate servi ca măsură exactă a acesteia, rezultatul operațiunii de măsurare cu ajutorul fenomenului de inerție nedepinzînd de circumstanțe (încălzire, depărtarea de centrul pămîntului etc.).

A doua observație se va referi la faptul că în ultimul timp experiențe complexe de laborator au scos la iveală că atunci când particulelor ce formează nucleul atomului li se imprimă o viteză foarte apropiată de viteza luminii, inerția devine variabilă (crește o dată cu viteza). Le vom arăta elevilor că inerția măsurată în condiții care necesită să ținem seama de viteza corpului (numai cînd aceasta este extraordinar de mare) și care diferă de inerția măsurată în cazul stării de repaus sau a vitezelor nu prea mari, poartă numele de „masă de mișcare”. Le vom explica apoi că nu trebuie să ne mire creșterea rezistenței pe care o opun corpurile la mărirea vitezei. Un fenomen analog din punct de vedere formal se întâmplă cu rezistența aerului care devine tot mai mare pe măsură ce viteza vehiculului crește. Este indicat să atragem atenția elevilor asupra faptului că dependența inerției față de viteză dovedește un lucru de importanță capitală — și anume evidențiază interdependența dintre proprietățile materiei și starea ei de mișcare. Despre importanța acestui fapt ei vor putea să-și dea seama tot mai mult, pe măsură ce vor înainta în studiul fizicii. Precizăm însă că, întrucât corpurile macroscopice — chiar rachetele cele mai rapide din lume — nu ating viteze atât de mari încît să determine creșterea apreciabilă a inerției, putem spune că în condițiile tehnicii actuale inerția poate fi considerată în continuare ca măsură precisă a cantității de substanță.

Cred că procedînd astfel, respectăm atât criteriile accesibilității, cit și rigurozitatea științifică.

Prof. ȘTEFAN FĂTULESCU
București

Elevii ai școlii serale, petroliștii de la schelele din Bălteni dovedesc în rezolvarea problemelor de fizică aceeași pricepere ca și în munca de extragere a țigăii

Cîteva propuneri privind predarea matematicii și fizicii

Profesorii care predau la școlile din cadrul Centrului școlar tehnic și profesional din Sibiu au analizat de curînd, în cercul metodic de cultură tehnică, unele probleme ale predării matematicii și fizicii. Pornind de la discuțiile pe această linie relatate în „Gazeta învățămîntului” nr. 656 din 13 aprilie 1962 și de la experiența dobîndită de ei în predare, profesorii au făcut cu acest prilej o serie de propuneri menite să îmbunătățească pregătirea elevilor. Astfel, s-a propus să se introducă studiul matematicii și în anul III al școlilor profesionale — aceasta fără a se extinde volumul materiei predate, ci doar prin restructurarea repartizării ei pe ani. Pentru candidații la școlile tehnice de mașini, participării la consfătuire au sosit necesar să se organizeze, înainte de prezentarea la examenul de admitere, cursuri de pregătire.

Problema de care s-au ocupat cel mai stăruitor profesorii a fost însă aceea a concordanței dintre cunoștințele de matematică predate în școlile tehnice de mașini și cunoștințele care se

cer la disciplinele tehnice. Ei au arătat că prin unele intervenții în ordinea capitolelor de matematică — intervenții care nu sînt de natură să dăuneze succesiunii logice, științifice a acestei discipline — există posibilitatea realizării unei concordanțe mai bune. Principala dificultate o prezintă aici capitolul despre calculul diferențial și integral. Cum acest calcul nu se poate, în nici un caz introduce în programă mai devreme de semestrul II al anului II, profesorii au propus ca toate capitolele din disciplinele tehnice care implică cunoașterea calculului integral să se predea după perioada respectivă sau să fie tratate într-o primă formă cu ajutorul calculelor elementare, pentru a fi incluse apoi într-o serie de lecții de matematică care să aibă caracterul unor lecții de aplicare a calculului integral la obiectele tehnice. În acest fel profesorul de cultură tehnică ar avea posibilitatea să facă și el însuși o sinteză a noțiunilor bazate pe calculul diferențial și integral atunci cînd aceasta îi este absolut necesar.

Ținînd seama că școala tehnică de mașini formează cadre legate direct de practică, profesorii au fost de părere că nu este bine să se completeze programa cu capitole noi, decît la acele meserii la care ele sînt absolut necesare. De exemplu, dacă studiul progresiilor aritmetice și geometrice este binevenit, studiul determinantilor ca și calculul vectorial ar complica mult predarea fără un folos deosebit și mai mult chiar supraîncărcîndu-i pe elevi ar duce la o însușire insuficient de temeinică a noțiunilor absolut necesare.

În ceea ce privește coordonarea predării fizicii cu studiul mecanicii tehnice, profesorii au arătat că în momentul de față cunoștințele de mecanică și electricitate se tratează pe larg în cadrul a două discipline — mecanica și electrotehnica — supraîncărcîndu-se. De aceea ei au propus să se renunțe la predarea lor în cadrul studiului fizicii, rămînd astfel timp pentru adîncirea cunoștințelor privind structura corpurilor, fizica nucleară, sunete și ultrasunete.

În felul acesta elevii vor fi la curent cu noile cuceriri ale științei, iar la disciplinele tehnice: mecanica, rezistența materialelor etc. — vor avea prilejul să cunoască aceste probleme așa cum apar ele în lumina dezvoltării industriei noastre socialiste.

Ing. GHEORGHE BRÎNDUȘ
Centrul școlar tehnic și profesional din Sibiu

La bibliotecă e liniște și totul în jur parcă te îndeamnă la studiu. De aceea elevii grupului școlar „Electropultere” din Craiova vin deseori să învețe aici

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

Conducerea Școlii medii nr. 1 din Făgăraș a luat recent o serie de măsuri menite să contribuie la încheierea cu succes a anului școlar.

Astfel, pentru ca recapitularea materiei să se desfășoare în bune condițiuni, consiliul pedagogic, comisiile metodice și comisia dirigîinților au prevăzut în planul de activități referate și lecții deschise de recapitulare finală a materiei. De asemenea, s-au prevăzut lecții și referate prin care să se popularizeze metodele bune folosite de cadrele fruntașe în organizarea recapitulării materiei.

Aceste lecții și referate se vor ține în prima jumătate a lunii mai, pentru ca toate cadrele didactice să-și poată întocmi planurile de recapitulare în lumina concluziilor desprinse pe marginea lor

D. COCAN
Făgăraș

În scopul de a ajuta profesorii care predau geografia R.P.R. la clasele a VII-a și a XI-a din școlile regiunii Mureș-Autonomă Maghiară să-și îmbunătățească munca, s-a organizat de curînd pentru ei, la Tirgu Mureș, un ciclu de lecții urmate de seminarii.

Profesorii de geografie au studiat cu acest prilej o serie de

probleme din domeniul geografiei generale, al geografiei fizice și economice, precum și probleme de topografie și cartografie. De asemenea ei au purtat discuții pe teme de metodică și au primit îndrumări referitoare la întocmirea planurilor de lecții de diferite tipuri. A urmat apoi aplicarea practică a celor studiate în cadrul unor lecții deschise la cursurile de zi și serale. Analiza acestor lecții a constituit un bun prilej pentru realizarea unui schimb de experiență privind folosirea celor mai bune metode și procedee de predare.

BĂRÔ HAJNAL
Odorhei

Încă de la începutul anului școlar, Școala medie nr. 1 din Drăgășani a întocmit un plan privind măsurile menite să asigure pregătirea cit mai temeinică a elevilor din clasele a XI-a pentru examenul de maturitate.

Printre aceste măsuri se numără și organizarea unor ore de consultații, în cadrul cărora profesorii dau elevilor lămuriri asupra unor probleme mai dificile din materia de studiu.

I. CICERONE
Drăgășani

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului — sarcina economică principală a P. C. U. S. și a poporului sovietic

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. constituie un eveniment de importanță istorică mondială prin aceea că a adoptat, pentru prima oară în istoria gândirii marxiste, programul științific fundamentat al construirii societății comuniste. „Vor trece ani după ani — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în darea de seamă a delegației P.M.R. la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. prezentată la plenara C.C. al P.M.R. din 30 noiembrie — 5 decembrie 1961 — dar tezele Congresului își vor păstra imensa lor însemnătate, arătând popoarelor calea spre cel mai înalt stadiu al civilizației umane“¹⁾

În Programul P. C. U. S., adoptat de cel de-al XXII-lea Congres al partidului, se arată: „Comunismul este o orînduire socială fără clase, în care mijloacele de producție sînt proprietate unică a întregului popor, în care există o deplină egalitate socială a tuturor membrilor societății, în care, paralel cu dezvoltarea multilaterală a oamenilor, vor crește și forțele de producție pe baza științei și tehnicii în continuă dezvoltare și în care toate izvoarele avuției sociale vor fi nelimitate, din plin și se va înfăptui marea principiu „de la fiecare după capacități, fiecăruia după nevoi“. Comunismul este o societate a oamenilor muncii liberi și conștienți, societate cu un înalt grad de organizare, în care se va statifica autoadministrarea obștească, în care munca pentru binele societății va deveni pentru toți prima cerință vitală, o necesitate înțeleasă, iar capacitățile fiecăruia vor fi valorificate cu cel mai mare folos pentru popor“²⁾

Îndeplinirea tuturor acestor sarcini depinde, în primul rînd, de crearea bazei tehnice-materiale a comunismului.

I

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului este o legată obiectivă a trecerii treptate de la socialism la comunism, ea reprezintă — așa cum a subliniat tovarășul N. S. Hrușciov, veriga hotărîtoare în lanțul sarcinilor economice, sociale și culturale.

Această interpretare a problemei bazei tehnice-materiale a comunismului și a rolului ei în construcția comunismului constituie o mare contribuție la dezvoltarea științei marxist-leniniste.

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului este dictată atît de condițiile interne, cît și de condițiile externe ale dezvoltării U.R.S.S.

În definirea sarcinilor noii etape, etapa construcției desfășurate a comunismului, P.C.U.S. a pornit de la tezele fundamentale ale materialismului istoric, care arată că forțele de producție au un rol determinant în evoluția societății, că ele reprezintă criteriul principal al progresului social. În articolul „Friedrich Engels“, V. I. Lenin scrie: „Privind universul și omnia prin prisma materialismului, ei (Marx și Engels — n.n.) au văzut că, după cum la baza tuturor fenomenelor naturii stau cauze materiale, tot astfel dezvoltarea societății omenești este determinată de dezvoltarea unor forțe materiale, a forțelor de producție“³⁾. Pentru construcția comunismului nu este suficientă o simplă creștere a producției, ci este necesară, înainte de toate, ridicarea forțelor de producție la un nivel calitativ nou, crearea unor forțe de producție fără precedent prin proporțiile lor. Or, aceasta nu este posibil fără o bază tehnico-materială corespunzătoare, fără a crea baza tehnico-materială a comunismului.

Numai baza tehnico-materială a comunismului poate să asigure cea mai înaltă productivitate a muncii pe temelia progresului tehnico-științific rapid, ceea ce în ultimă instanță este lucrul cel mai important pentru victoria noii orînduiri sociale. Numai baza tehnico-materială a comunismului poate să ducă la dezvoltarea producției de bunuri materiale pentru satisfacerea tuturor nevoilor omului sovietic, să asigure întregii populații cel mai înalt nivel de trai și să creeze toate condițiile pentru a trece în viitor la repartitia după nevoi.

În sfîrșit, numai prin crearea bazei tehnice-materiale a comunismului — a arătat tovarășul N. S. Hrușciov în raportul „Cu privire la Programul P.C.U.S.“ — „...poate fi cîștigată întrecerea economică cu capitalismul, poate fi menținută întotdeauna apărarea țării la un nivel care să permită zdrobirea oricărui agresor care ar îndrăzni să ridice mîna împotriva U.R.S.S., împotriva întregii lumi socialiste“⁴⁾.

II

Dirjecțiile principale ale creării bazei tehnice-materiale a comunismului sînt: deplina electrificare a țării și perfecționarea, pe această bază, a tehnicii, tehnologiei și organizării producției în toate ramurile economiei naționale; mecani-

zarea complexă a proceselor de producție, automatizarea lor tot mai deplină; aplicarea pe scară largă a chimiei în economia națională; dezvoltarea prin toate mijloacele a unor noi ramuri de producție, eficiente din punct de vedere economic, a producției de noi tipuri de energie și materiale; folosirea multilaterală și rațională a resurselor naturale, materiale și de muncă, imbinarea organică a științei și producției și un ritm rapid al progresului tehnico-științific; un înalt nivel cultural-tehnic al oamenilor muncii; o considerabilă superioritate față de cele mai dezvoltate țări capitaliste în domeniul productivității muncii.

De drept rezultat, în următorii 20 de ani (1960—1980), volumul producției industriale va crește în Uniunea Sovietică de cel puțin 6 ori, iar producția agricolă de aproximativ 3,5 ori. Aceasta echivalează cu crearea, pe același teritoriu, a încă cinci țări industriale și peste două țări agricole, la nivelul de astăzi al forței Uniunii Sovietice.

Electrificarea — pivotul construirii economiei societății comuniste — joacă un rol de frunte în crearea bazei tehnice-materiale a comunismului. Producția anuală de energie electrică trebuie să ajungă la sfîrșitul celui de-al doilea deceniu — cînd electrificarea întregii țări va fi terminată — pînă la 2.700—3.000 de miliarde kilowatt-ore, adică să crească de 9-10 ori față de anul 1960, ceea ce reprezintă aproximativ o dată și jumătate mai mult decît cantitatea de energie electrică produsă în prezent în toate celelalte țări ale lumii luate împreună. La fiecare 5 zile vor fi date în folosință noi centrale energetice, egale ca putere cu Dneprogheșul, care s-a construit timp de cinci ani. Un om produce în prezent, în medie, energie electrică de aproape 150 kWh, iar în următorii 10 ani energia electrică calculată pe un muncitor va atinge 35.000 kWh, rolul omului ca izvor de energie pierzîndu-și practic importanța. Totodată, folosirea energiei electrice pentru necesitățile comunale și de trai va crește de la 150 kWh la 2.000 kWh pe locuitor în decurs de un an.

O impetuoasă dezvoltare va cunoaște industria grea. În următorii 20 de ani, producția anuală de oțel va fi de circa 250.000.000 de tone — față de 65.000.000 de tone produse în U.R.S.S. în anul 1960; aceasta reprezintă o cantitate mai mare de oțel decît cea produsă în 1960 în toate țările capitaliste luate împreună.

„Industriei grele i-a revenit întotdeauna și îi va reveni și pe viitor rolul conducător în reproducția largită. Partidul — a subliniat tovarășul N. S. Hrușciov — se va preocupa neobosit și în viitor de dezvoltarea ei, considerînd-o condiția hotărîtoare a creării bazei tehnice-materiale, a progresului tehnic rapid, baza întăririi capacității de apărare a statului socialist“⁵⁾. Cu toate acestea, ritmurile de dezvoltare ale celor două sectoare ale producției sociale se vor apropia considerabil. Dacă în perioada 1929—1940 ritmul mediu anual al sporului producției mijloacelor de producție a fost cu aproape 70 la sută mai mare decît ritmul sporului producției obiectelor de consum, în perioada 1961—1980 această depășire va fi de aproximativ 20 la sută. În afară de aceasta, în Uniunea Sovietică există în prezent — așa cum a arătat tovarășul N. S. Hrușciov — condiții de a dezvolta mai rapid producția de mijloace de producție pentru producția mijloacelor de consum. Astfel, pînă în 1980, producția mijloacelor de producție în vederea producției mijloacelor de producție va crește de 6 ori, iar producția mijloacelor de producție în vederea producției mijloacelor de consum de 13 ori. Întreprinderile industriei grele vor produce cantități tot mai mari de mărfuri cu destinație social-culturală și de uz casnic.

O însemnătate deosebită pentru crearea bazei tehnice-materiale a comunismului are dezvoltarea industriei constructoare de mașini, accelerarea prin toate mijloacele a producției de linii și mașini automate, de mijloace de automatizare, telemecanică și aparatură electrică, de aparate de precizie. În decurs de două decenii vor fi construite în Uniunea Sovietică 2.800 de noi întreprinderi constructoare de mașini și de prelucrare a metalului, în special în regiunile răsăritene ale țării; 1.900 de întreprinderi vechi vor fi reconstruite. Pe baza dezvoltării industriei constructoare de mașini, în primul deceniu se va înfăptui mecanizarea complexă în industrie, agricultură, construcții, transporturi, în gospodăria comunală, iar în decursul celor 20 de ani va fi înfăptuită în proporții de masă automatizarea complexă a producției.

Dezvoltarea usucă a construcției de

mașini, schimbările calitative ce vor avea loc în domeniul uneltelor de producție vor asigura sporirea și perfecționarea fondurilor fixe de producție, care în următorii 20 de ani vor spori de 5 ori. „Aceasta înseamnă că, în fapt, se va produce o reînnoire totală a producției pe baza tehnicii celei mai moderne; aparatul de producție al Uniunii Sovietice va fi cel mai puternic, cel mai tânăr și cel mai perfecționat“⁶⁾.

Profunde schimbări calitative vor avea loc și în domeniul obiectelor muncii. Producția modernă, folosirea unor temperaturi ridicate, a unor viteze și presiuni mari și foarte mari, impun crearea și introducerea unor materiale cu proprietăți dinainte cunoscute, pe care nu le au cele naturale. Un rol tot mai mare în acest proces îl are chimizarea producției. Pînă în 1980 producția industriei chimice va spori de aproximativ 17 ori.

În acest proces complex de crearea bazei tehnice-materiale a comunismului un rol tot mai important va juca știința care „...devine din ce în ce mai mult o forță de producție nemijlocită, iar producția — o aplicare tehnologică a științei moderne“⁷⁾.

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului presupune perfecționarea continuă a repartizării teritoriale a forțelor de producție, precum și trecerea la un nou nivel al tehnologiei și culturii producției, al organizării ei, o tot mai mare dezvoltare a concentrării producției, a specializării, cooperării și combinării, ceea ce va permite folosirea multilaterală și superioară a bogățiilor naturale, economisirea maximă a muncii sociale. „Economia atît în problemele mari cît și în problemele mici, folosirea rațională a bogățiilor naturale și a bunurilor materiale — a subliniat tovarășul N. S. Hrușciov la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. — trebuie să fie ridicate la nivelul politicii de stat“⁸⁾.

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului implică prefaceri dintre cele mai adînci în domeniul forței principale de producție — forța de muncă a omului. V. I. Lenin scria că oamenii muncii comuniste vor fi „...dezvoltați sub toate aspectele și pregătiți sub toate aspectele, care să știe să facă de toate“⁹⁾. Va dispărea specializarea îngustă, unilaterală și se va forma treptat un nou tip de muncitor, multilateral dezvoltat, cu un profil larg. O dată cu progresul științei și tehnicii va lua o nouă dezvoltare învățămîntul superior și mediu de specialitate, menit să pregătească specialiști cu o înaltă calificare, cu un larg orizont teoretic și politic.

În procesul creării bazei tehnice-materiale a comunismului crește neconținutul rolului factorului conștient, în primul rînd, rolul conducător al P.C.U.S. Aceasta face ca trecerea treptată de la socialism la comunism să se desfășoare în ritm rapid.

III

Legitățile dezvoltării bazei tehnice-materiale a comunismului sînt legități economice. De aici și dependența acesteia de relațiile sociale de producție. Intrarea Uniunii Sovietice în perioada construcției desfășurate a comunismului confirmă încă o dată superioritatea incontestabilă a socialismului asupra capitalismului, uriașa vitalitate a noilor relații de producție față de cele vechi, burgheze, perimate. Totodată, crearea bazei tehnice-materiale a comunismului constituie premiza materială fundamentală a transformării treptate a relațiilor de producție socialiste în relații de producție comuniste, a construirii societății fără clase, a lichidării deosebirilor esențiale dintre oraș și sat, iar apoi dintre munca intelectuală și cea fizică.

Crearea în următoarele două decenii (1961—1980) a bazei tehnice-materiale a comunismului oglindește contribuția primordială a U.R.S.S. la înfăptuirea revoluției tehnico-științifice, precum și accentuarea substanțială a dominației omului asupra forțelor naturii. Programul P.C.U.S. prevede înfăptuirea de planuri cîtezătoare privind abaterea unor cursuri de apă nordice și regularizarea debitului lor în scopul folosirii unor puternice resurse hidraulice pentru irigarea și alimentarea cu apă a regiunilor secetoase; în următoarele două decenii, munca agricolă se va transforma într-o varietate a muncii industriale; dependența agriculturii de forțele aerbe ale naturii va

micșora considerabil, iar apoi se va reduce la minimum.

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului va duce la înfăptuirea sarcinii de importanță istorică mondială de a se asigura în Uniunea Sovietică cel mai înalt nivel de trai în comparație cu orice țară capitalistă. În acest fel se va înfăptui previziunea genială a lui K. Marx, făcută în 1875, în „Critica Programului de la Gotha“, cu privire la acel nivel al forțelor de producție cînd „...toate izvoarele avuției colective vor fiși mai bogat...“, iar munca va deveni „...ea însăși prima nevoie vitală“¹⁰⁾. În următorii 10 ani volumul venitului național al U.R.S.S. va spori de aproape 2,5 ori, iar în 20 de ani — aproximativ de 5 ori. Veniturile reale pe cap de locuitor vor crește în 20 de ani de peste 3,5 ori. Dialectica dezvoltării este de așa natură încît întărirea principiului leninist al cointeresării materiale — în următorii 20 de ani retribuirea după muncă rămînd sursa principală de satisfacere a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii — va duce treptat la repartitia după nevoi. „Trecerea la repartitia comunistă se va încheia după ce principiul repartizării după muncă își va fi epuizat toate posibilitățile, adică atunci cînd se va fi creat un belșug de bunuri materiale și culturale, iar munca se va fi transformat pentru toți membrii societății în prima necesitate vitală“¹¹⁾.

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului nu este numai principala condiție care asigură belșugul de bunuri materiale și spirituale pentru popor, dar și un fapt de excepțională însemnătate internațională. Ea arată că comunismul este cea mai înaintată orînduire socio-economică din istoria societății, că numai noile relații de producție deschid un cîmp nelimitat pentru stăpînirea forțelor naturii și dezvoltarea multilaterală a omului. Și cu cît succesele creării bazei tehnice-materiale a comunismului sînt mai mari, cu atît ele scot mai mult în evidență adîncul proces de decădere și descompunere care a cuprins sistemul capitalist mondial.

Pe temelia de granit a comunismului va fi obținută victoria totală și definitivă în întrecerea economică pasnică cu capitalismul. În decursul primului deceniu Uniunea Sovietică se va transforma în prima putere industrială din lume, va depăși Statele Unite ale Americii atît în ceea ce privește volumul absolut al producției industriale și agricole, cît și calculat pe cap de locuitor. În cel de-al doilea deceniu (1970—1980), Uniunea Sovietică va depăși cu mult Statele Unite ale Americii. În 1980, producția industrială a U.R.S.S. va fi mai mare decît producția industrială actuală a tuturor țărilor globului pămîntesc. În timp ce în anul 1960 reveneau pe cap de muncitor în S.U.A. 32.030 kWh, în R.F.G. 12.220 kWh și în Anglia 7.850 kWh, în anul 1980 — în U.R.S.S. — pe cap de muncitor din industrie vor reveni 54.000—55.000 kWh de energie electrică¹²⁾. Productivitatea muncii în industria Uniunii Sovietice va depăși în anul 1980 de circa două ori nivelul actual al productivității muncii din industria S.U.A. — iar dacă se ține seama de reducerea duratei zilei

¹⁾ Gh. Gheorghiu-Dej, „Darea de seamă a delegației P.M.R. la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. prezentată la plenara C.C. al P.M.R. din 30 noiembrie — 5 decembrie 1961, Editura politică, București, 1961, p. 5.

²⁾ „Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.“, Editura politică, București, 1962, p. 383.

³⁾ V. I. Lenin, Opere complete, vol. II, Ediția a doua, Editura politică 1960, pagina 8.

⁴⁾ Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., Editura politică, 1962, p. 175.

⁵⁾ Ibidem, p. 177.

⁶⁾ Ibidem, p. 178.

⁷⁾ Ibidem, p. 180.

⁸⁾ Ibidem, p. 69.

⁹⁾ V. I. Lenin, Opere, vol. 31, E.S.P.L.P. 1956, p. 33.

¹⁰⁾ K. Marx, F. Engels — Opere alese în două volume, vol. II, Ediția a II-a, E.S.P.L.P., 1955, p. 17.

¹¹⁾ „Congresul al XXII-lea al P.C.U.S.“, Editura politică, București 1962, p. 411.

¹²⁾ Vezi: N. Rogovski — „Creșterea productivității muncii — condiție importantă a construirii comunismului“, Analele romino-sovietice (Economie), nr. 3/1962, p. 20.

DE LA CORESPONDENȚI ȘI CITITORI

Pe scurt

● Recent, elevii claselor a XI-a de la Școala medie din Roșiorii de Vede, însoțiți de profesori, au făcut o vizită viitorilor ingineri agronomi care studiază la Institutul agronomic din Capitală. Vizita a constituit pentru viitorii absolvenți un bun prilej de a cunoaște specificul profesiei de inginer agronom, frumusețea acestei profesii, de a-și da seama de condițiile bune de studiu și de trai create studenților prin grija partidului. Mulți dintre ei au hotărât să se orienteze spre frumoasa și însemnata profesiune de inginer agronom. (de la M. SIMION).

● Pornind o acțiune de muncă patriotică, organizația de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 19 din București l-a antrenat pe pionieri și elevi la lucrări de înfrumusețare a curții școlii.

Copiii au participat cu entuziasm la această acțiune. Ei au săpat cu hărnicie terenul curții, au aranjat straturi, au plantat flori etc. De asemenea, mobilizați de organizația de pionieri, copiii au pornit o acțiune de înfrumusețare a claselor în care învață. (de la I. POP).

● Pionierii și elevii de la Școala medie nr. 4 din Capitală au participat recent la un concurs cu temă contribuția pe care este chemat s-o aducă tineretul, sub conducerea partidului, la construirea socialismului. La concurs au participat cu însufletire numeroși elevi, dând răspunsuri care au dovedit o temeinică pregătire.

Utemiștii din școală, sprijiniți de cadrele didactice, organizează și o expoziție în care vor fi prezentate imagini din viața din trecut și de astăzi a tineretului. (de la C. BUDURU).

Indrumarea lecturii elevilor

Invățătorii și profesorii de la Școala de 8 ani nr. 10 din Brăila caută să-i facă pe elevi să îndrăgească încă din primii ani de școală cartea, lectura.

Pentru înarmarea copiilor din primele clase cu deprinderi de citire conștientă se folosește larg metoda citirii explicative. În egală măsură se urmărește ca elevii să-și însușească o citire expresivă și artistică. În acest scop s-au organizat dramatizări sau lecturi pe roluri ale unor texte literare.

Pe măsură ce elevii capătă deprinderea de a citi independent, ei sînt îndrumați să-și aleagă pentru lectură cărți potrivite vârstei lor, care să le completeze cunoștințele, să le lărgescă orizontul. De exemplu, copiilor între 8 și 10 ani li se recomandă îndeosebi basme, povestiri, fabule, iar celor între 10 și 13 ani cărți care le prezintă eroii ce au luptat pentru libertatea și fericirea poporului, înfățișează aspecte din lupta pentru desăvîrșirea con-

strucției socialismului în patria noastră.

În școală s-au organizat, cu sprijinul organizației de pionieri, lecturi colective și adunări tematice literare urmate de prezentări de filme, albume și diafilme, ca și audiții de imprimări literare pe plăci. De asemenea, elevii au fost îndrumați să-și alcătuiască caiete speciale de lectură și caiete-vocabular.

Indrumarea atentă a lecturii elevilor, faptul că învățătorii și profesorii îi ajută pe copii să înțeleagă ceea ce citesc, să pătrundă sensul unei opere literare, numeroasele activități organizate de școală și de organizația de pionieri au făcut ca numărul cititorilor să crească mereu, ca biblioteca școlii să fie frecventată de un număr tot mai mare de elevi. Acest lucru s-a răsfrînt pozitiv și asupra calității învățării. Numeroșii elevi care și-au făcut din carte un prieten nedespărțit obțin mereu noi succese la învățătură.

ZAMFIR DIMA
Brăila

La cercul literar

La Școala medie din comuna Mozăceni-Deal, raionul Costești funcționează de la începutul acestui an școlar un cerc literar al elevilor.

Membrii cercului desfășoară, sub conducerea profesorilor de limba română, o activitate interesantă, instructivă. Ei au dezbătut de pildă, asemenea teme cum sînt „Influența poeziei populare în opera lui Mihail Eminescu”, „Transformările satului oglindite în literatura noastră contemporană”, „Chipul comunistului în literatură”. De asemenea, ei au pregătit trei montaje

muzical-literare cu temele: „Lumina lui Octombrie”, „Republică, țară dragă” și „Te cîntăm, Partid iubit”, precum și citeva simpozioane și seri literare dedicate cunoașterii vieții și operei scriitorilor noștri clasici.

Tematica variată și buna organizare a ședințelor cercului au contribuit la lărgirea orizontului de cunoștințe al elevilor și la stimularea interesului lor pentru literatură.

Prof. DUMITRU ANGHEL
comuna Mozăceni-Deal raionul Costești

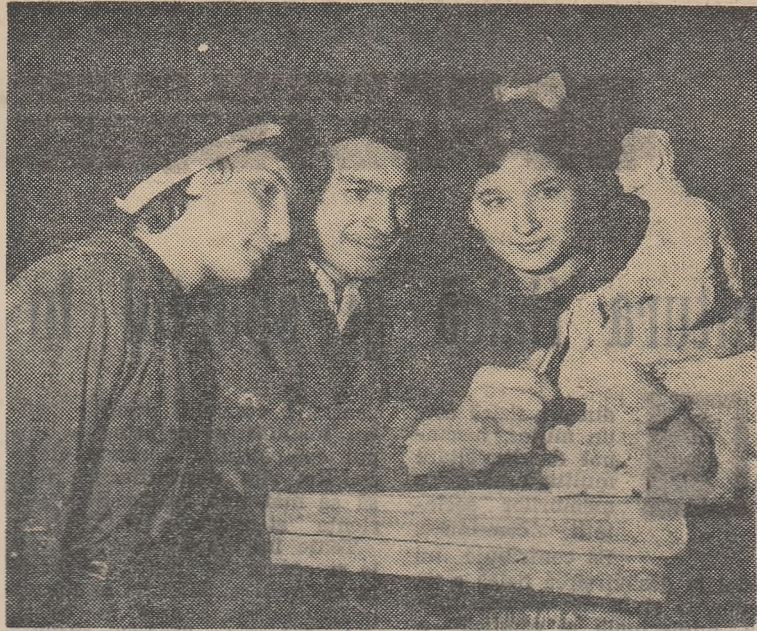
Adunare cu părinții

De curînd, Școala medie nr. 1 din Rădăuți a organizat o adunare cu părinții elevilor. În cadrul adunării s-au discutat probleme legate de educarea copiilor în spiritul dragostei față de muncă, precum și probleme legate de orientarea profesională a tineretului. Discuțiile purtate au contribuit la lămurirea părinților asupra unor probleme impor-

tante pe tărîmul educației comuniste a copiilor.

La sfîrșit, participanții la adunare au vizionat un program artistic prezentat de corul și orchestra școlii, de echipele de dansuri și de balet, ca și de elevii gimnaști.

Prof. MIRCEA PLEȘCA
Rădăuți

În atelierul de sculptură a Școlii medii de arte plastice din București

Activități interesante, atractive

Dacă ar fi să-i întrebăm pe membrii unității de pionieri de la Școala de 8 ani din Poplaca, raionul Sibiu, care dintre activitățile pe care le-au desfășurat în acest an școlar în cadrul organizației i-au atras cel mai mult, le-avem desigur greu să dea un răspuns, căci toate aceste activități — și sînt multe la număr — au fost deopotrivă de interesante.

Vor vorbi, fără îndoială, despre vizita făcută la fabrica „Dumbrava” din apropierea Sibiului, ca și despre primirea călduroasă cu care au fost întâmpinați la gospodăria agricolă colectivă din Cîsnădioara. Vor povesti în cuvinte pline de căldură despre așunarea în care tovarășul Ioan Bichis, șef de brigadă la fabrica „Șteava Roșie” din Sibiu le-a vorbit despre lupta plină de eroism a comunistilor și își vor aminti, desigur, și de adunarea în care profesoara Ana Bărbaț le-a împărtășit impresii din călătoria făcută în țara constructorilor comunismului. Vor vorbi de bună seamă și despre alte adunări tematice, ca de pildă cea cu tema „Ne iubim patria, muncim pentru înflorirea ei” organizată cu sprijinul profesorului Vlad Foamete. Cîte lucruri frumoase n-au aflat atunci despre harnicul și talentatul nostru po-

por, care transformă și înfrumusețează țara sub ochii noștri!

Mulți își vor aduce aminte și de concursurile sportive organizate cu ajutorul tovarășei Lucia Neagoș, de filmele văzute și de discuțiile purtate în jurul lor. Iubitorii de muzică își vor manifesta din nou satisfacția de a fi avut prilejul să audieze concertele de muzică populară pe care le îndrăgesc atât de mult. Alții vor vorbi despre farmecul ceasurilor în care au învățat cîntece și poezii ce slăvesc partidul, patria, poporul, despre spectacolele prezentate de ei pe scena căminului cultural din comună — spectacole care au încîntat inimile colectivităților și care au fost răsplătite pe drept cu aplauze și aprecieri elogioase.

Toți vor vorbi despre viața lor plină de bucurii, de voie bună, iar ca o concluzie firească la cele spuse vor adăuga: am învățat multe în cursul acestui an — nu numai în orele de clasă dar și în afara școlii. Ne-au ajutat să învățăm tovarășii profesori, instructorii noștri. Ori unde — în școală și în acțiunile noastre pionieresti — am simțit întotdeauna sfatul, sprijinul lor.

VIRGIL BEU
Sibiu

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului - sarcina economică principală a P. C. U. S. și a poporului sovietic

(Urmare din pag. 6)

și săptămîinii de lucru depășirea va fi cu mult mai mare.

Această dezvoltare impetuoasă a forțelor de producție și belșugul comunist de produse pe care îl va crea va cuceri simpatia a noi milioane de oameni ai muncii din lumea capitalistă. „Acum — a spus tovarășul Hrușciiov — nu numai chemările revoluționare la conștiința de clasă, dar în primul rînd exemplul nivelului material al vieții maselor largi ale populației țărilor socialiste, nivel care crește rapid, exercită o influență tot mai mare asupra oamenilor muncii din țările capitaliste ale căror cercuri destul de largi mai sînt încă prizoniere ale ideologiei burghize și reformiste”¹³⁾. Acest fapt este cu atît mai important cu cît în fața popoarelor care și-au cucerit independența de stat se ridică în întreaga amploare problema pe ce cale să meargă mai departe — pe calea dezvoltării capitaliste sau necapitaliste.

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului în Uniunea Sovietică va con-

strucția socialismului și totodată la consolidarea superiorității lui asupra forțelor imperialismului. „Trebuie să obținem un avînt atît de puternic al forțelor de producție, să întărim atît de mult puterea economică și de apărare a țărilor socialiste, — a spus tovarășul Hrușciiov — ca să apărăm cu tot mai multă siguranță și complet forțele socialismului de agresiunea imperialistă”¹⁴⁾. În felul acesta, crearea bazei tehnice-materiale a comunismului acționează ca o imensă forță în lupta pentru pace, în rezolvarea celei mai arzătoare probleme în care sînt interesate toate popoarele.

Crearea bazei tehnice-materiale a comunismului în Uniunea Sovietică marchează un pas înainte în ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a ajutorului multilateral și frățesc între țările socialiste. Țările socialiste, printre care și Republica Populară Română — folosindu-se de acest ajutor — vor putea să accelereze ritmul dezvoltării lor economice, să lichideze pe mai departe diferențele de nivel dintre ele și să treacă, mai mult sau mai puțin în același timp, la comunism.

Toate acestea arată — în pofida părerilor unor ideologi burghize — că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice „...a procedat cît se poate de just, leninist, științific

perspectivă amănunțit elaborat de crearea bazei tehnice-materiale a comunismului”¹⁵⁾. Înfăptuirea acestei mărețe sarcini este o contribuție de însemnătate internațională la triumful ideilor marxism-leninismului și prin aceasta la apropierea victoriei comunismului pe plan mondial.

Partidul Muncitoresc Român, învățînd din bogata experiență a U.R.S.S. — experiență general-valabilă în esența ei —, traduce consecvent în viață învățătura leninistă potrivit căreia creșterea puternică a forțelor de producție, și în primul rînd a industriei grele, este cheia succesului în opera de făurire a noii societăți. El orientează eforturile principale ale poporului spre dezvoltarea bazei tehnice-materiale a socialismului, ca verigă hotărîtoare în desăvîrșirea construcției socialismului.

Înfăptuirea mărețului program de înflorire a patriei noastre trasat de Congresul al III-lea al P.M.R. — printre care și încheierea cu aproape 4 ani înainte de termen a colectivizării agriculturii — arată caracterul profund științific al politicii partidului nostru de dezvoltare proporțională continuu ascendentă, în ritm rapid, a economiei naționale și de ridicare pe o treaptă mereu mai înaltă a bunăstării poporului.

pînă în prezent în patria noastră, a arătat în Raportul prezentat la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din 27 aprilie 1962: „În Republica Populară Română socialismul a învins definitiv la orașe și sate.

Această victorie ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-țăranescă și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase sociale prietene, ciasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii, și clasa țărănimii colectivistă, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvîrșirea construirii societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului”¹⁶⁾.

Conf. univ. GHEORGHE P. APOSTOL

¹³⁾ N. S. Hrușciiov — „Totul pentru om, pentru binele omului”. (Raport prezentat la Plenara C.C. al P.C.U.S. din 5 martie 1962), „Știința”, nr. 5.459 din 6 martie 1962.

¹⁴⁾ Ibidem

¹⁵⁾ Ibidem.

¹⁶⁾ Gheorghe Gheorghiu-Dej: Raport prezentat la Sesiunea extraordinară a Ma-

Cultura fizică și sportul în școlile-internat

Educația fizică este un mijloc însemnat de dezvoltare multilaterală a membrilor societății comuniste. Ea contribuie nu numai la desăvârșirea fizică a tinerilor, ci și la dezvoltarea morală, intelectuală și estetică a personalității lor.

Colectivul pedagogic de la Școala-internat nr. 15 din Moscova se străduiește să organizeze după un anumit sistem întreaga activitate de cultură fizică — gimnastica de dimineață, munca secțiilor sportive, excursiile și întrecerile turistice, pregătirea sportivilor calificați și a arbitrilor, jocurile — pentru a le asigura elevilor o bună pregătire fizică și o odihnă rațională, pentru a-i ajuta să dobândească succese la învățătură.

În calendarul sportiv anual al școlii-internat se reflectă pregătirea și organizarea spartachiadelor tradiționale.

În prima parte a anului școlar se organizează spartachiada de toamnă. Ea cuprinde întreceri de baschet, volei, fotbal, jocuri cu mingea, exerciții de atletică ușoară, înot și alte categorii de sport. În afară de aceasta, se organizează ștafeta pe mai multe etape „Toamna de aur”, întruniri cu caracter turistic în care se verifică cunoștințele și deprinderile turistice, jocuri pionierești. În timpul spartachiadei de iarnă au loc concursuri de hochei, schiuri, fotbal pe zăpadă, patinaj ca și întâlniri de volei și baschet. Spartachiada de primăvară cuprinde un număr mai mic de întreceri și competiții sportive, pentru ca elevii să aibă timp de pregătire în vederea examenelor. Spartachiadele sînt socotite în internat ca mari evenimente.

În școală se organizează și lecții de baschet, volei și ping-pong pentru grupurile restrinse de elevi din clasele mici. Această muncă se desfășoară sub lozincă „Sportul pentru cei mici”.

Educația fizică just organizată constituie un factor important de formare a personalității elevilor, de deprindere a lor cu disciplina. În școală se acordă o mare atenție profilului moral al membrilor colectivului sportive. Această știu ca pentru nerespectarea regimului din internat,

pentru o conduită proastă, pentru manifestări nejuste pe timpul competițiilor sportive elevii sportivi sînt descalificați, fără să se mai țină seama de experiența și meritele lor.

Toate întrecerile, spartachiadele și excursiile sînt considerate ca mari sărbători. Pregătirea pentru aceste acțiuni începe cu o lună înainte. Tinerii sportivi învață exercițiile necesare, pregătesc fotomontaje, expoziții. Una dintre frumoasele tradiții statornicite la Școala-internat nr. 15 din Moscova o constituie jocurile pionierești care se organizează cu ocazia zilei Armatei Sovietice. Iată cum s-au organizat în anul trecut aceste jocuri. Cu câteva zile înainte, elevii au fost încunostiți despre data începerii jocurilor, despre locul de organizare a marșurilor, au fost pregătite brasardele, au fost numiți cercetașii etc. Șeful statului major (responsabilul cercului de educație fizică) le-a vorbit copiilor despre ordinea de desfășurare a jocurilor.

Și iată că în ziua stabilită pentru începerea jocurilor comandantul detașamentelor primesc plicul oficial. Prima sarcină cere copiilor să îndeplinească o lucrare destul de grea: cei mici să curețe o parte din terenul pe care se desfășoară jocurile, iar cei mari să așeze cărămizile unei zidării. În curînd această sarcină este îndeplinită. După aceasta este desfășurat și citit cel de al doilea plic, din care se află că hirtia pe care este însemnat conținutul celei de a doua sarcini este ascunsă într-un anumit loc. Elevii încep să caute și găsesc o serie de sticle în care sînt ascunse bilete. În ele stă scris „Nu-ți pierde curajul!” sau „Caută și ai să găsești!” În fine se descoperă hirtia pe care este notată sarcina: ea cere ca primul detașament să pregătească micul dejun și să asigure ordinea în sala de mese, al doilea detașament să pregătească prînzul, iar al treilea detașament cina. Toți elevii trebuie să-și organizeze singuri timpul pentru îndeplinirea acestor sarcini, ca și timpul liber.

A doua zi de dimineață jocul continuă. Toți copiii fug spre stadion, deasupra căruia zboară un helicopter. Acesta aterizează și din el descinde maiorul Luțenko, de două ori campion al U.R.S.S. În pas apăsător se îndreaptă spre el comandantul de

detașament, care primesc plicurile cu noile sarcini. Executînd un tur de adio, helicopterul pleacă.

În cea de a treia zi elevii au executat un marș spre pădure, unde s-a desfășurat etapa finală a jocurilor — ștafeta combinată: alergări, tragerea la țintă, întrecerea pe schiuri etc. În aceeași zi, pentru cei mai mici s-a organizat un joc interesant de pădure. Seara a avut loc un foc de tabără și, într-o atmosferă festivă, s-au înmînat premiile.

În școala-internat se acordă o mare atenție organizării turismului de masă.

La începutul anului școlar, după vacanța de vară, educatorii care se ocupă de clasele mari, de comun acord cu profesorii de educație fizică, organizează excursii de 2—3 zile în împrejurimile Moscovei. Iarna și primăvara excursiile se fac ca o recompensă pentru comportare exemplară și pentru succese la învățătură. Și trebuie să spunem că acele clase care și-au propus să organizeze o astfel de excursie se străduiesc din toate puterile să merite acest lucru.

Activitatea sportivă nu încheiază o dată cu încheierea cursurilor, ci continuă în taberele turistice. Planul-calendrar prevede participarea colectivului sportive la competițiile și concursurile pe orăș.

În colectivul pedagogic al școlii-internat nu există educatori care să nu fi participat la activitatea sportivă cu copiii. În recreația mare, după masă, pînă cînd încep orele de pregătire a lecțiilor și în special după aceste ore, educatorii claselor mici organizează cu elevii jocuri în curtea internatului. Elevii din clasele mari merg cu educatorii lor pe stadion, unde participă la competițiile care se organizează acolo.

Echipa de volei a profesorilor din internat organizează întâlniri sportive amicale cu alte echipe de volei ale profesorilor. Aceste întâlniri se desfășoară în prezența elevilor. Jocul corect, cu adevărat sportiv al profesorilor este un mijloc de educație sportivă a copiilor. Se organizează de asemenea întâlniri între echipe de elevi și echipe de profesori.

A. A. OSTAPET

și

V. G. TÎPURSKI

(din revista „Sovetskaja Pedagoghika” nr. 2/1962)

Flori de primăvară

Excursie în Capitala patriei

Filiala din Tg. Jiu a Societății de științe naturale și geografie a organizat nu de mult cu sprijinul Consiliului de conducere al S.S.N.G. o excursie în Capitală a membrilor săi și a unui număr de elevi din școlile orașului Tg. Jiu.

Elevii și profesorii au putut cunoaște cu acest prilej uzinele „23 August”, puternic gigant al industriei noastre, unde au văzut cum se construiesc vagoanele cisterne, motoarele grele, cum se toarnă oțelul cu ajutorul cuptoarelor cu arc voltaic etc.

La Muzeul de Istorie a Partidului Muncitoresc Român excursioniștii au văzut numeroase măturii despre trecutul de luptă al comuniștilor din țara noastră, despre jertfele pe care le-au făcut ei pentru instaurarea orînduirii socialiste.

Poposind apoi la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa”, elevii și profesorii au cercetat cu deosebit interes exponatele care înfățișează varietatea faunei de

pe planeta noastră, repartizată pe zone naturale de la ecuator spre cei doi poli, observînd și strînsa interdependență dintre faună și mediu.

Vizita la Muzeul Satului, cunoașterea tipurilor de case de pe cuprinsul patriei noastre și a uneltelor de muncă pe care le foloseau în trecut țărani din diferite colțuri ale țării, au întregit cunoștințele excursioniștilor despre satele noastre cu arhitectura lor specifică și cu felul lor de viață.

Deosebit interes au stîrnit în rîndurile vizitatorilor vizitele în cartierele Grivița Roșie, Floreasca și altele, unde au admirat blocurile recent înălțate.

Instructivă și avînd totodată un puternic efect educativ, excursia a ajutat profesorilor să-și completeze lecțiile cu numeroase exemple concrete și a lăsat în sufletele elevilor bogate impresii și amintiri.

Noi materiale didactice

În aceste zile școlile medii vor primi un nou aparat construit de întreprinderea de material didactic „Detectorul Geiger — Muller pentru uz didactic”. Acest aparat poate detecta prezența unei substanțe radioactive emițătoare de radiații gama, punînd-o în evidență prin semnale acustice care se aud cu ajutorul unei capsule telefonice.

În lunile următoare I.M.D. va pune la dispoziția școlilor alte aparate noi. Astfel, pentru școlile de 8 ani și medii se pregătesc biurete cu robinet (de 50 ml), truse de tuburi capilare și plăci de sticlă plane (pentru studiul unor fenomene moleculare), cutii cu rezistențe fixe în decade (0,1 ohm—111 ohm) și truse de bile și tije pentru reprezentarea în spațiu a sistemelor cristaline. Deosebit de utile vor fi pentru școli trusele de experiențe demonstrative de optică fizică. Acestea cuprind un banc

optic, fante micrometrice, diafragme circulare cu diametrul variabil, filtre de lumină, ecrane, lentile, prisme, plăci plan-paralele, polarizi etc. Cu ajutorul lor se pot face experiențe privind interferența, difracția și polarizarea luminii.

Pe baza unui model premiat la concursul de material didactic din 1960, I.M.D. va începe să producă în serie truse pentru experiențe de electrochimie ce se vor putea utiliza la lucrările practice de laborator.

Școlile vor primi de asemenea în curînd voltampermetre didactice (pentru curent continuu și alternativ, 12 V, 6 A), panouri demonstrative cu celule fotoelectrice, polariscope demonstrative, precum și alte aparate de laborator.

M. ADLER

DIN LUMEA CAPITALULUI

Cadrele didactice din țările capitaliste participă tot mai activ la lupta generală a maselor muncitoare pentru condiții mai bune de trai și de muncă, pentru schimbarea politicii anti-populare a guvernelor capitaliste. Majoritatea acțiunilor revendicative organizate de învățătorii și profesorii din aceste țări urmăresc atît majorarea salariilor lor, cît și îmbunătățirea situației precare în care se află întregul sistem al învățămîntului public din lumea capitalului.

S.U.A. : Greva cadrelor didactice

În Statele Unite au fost recent în grevă aproximativ 5.000 de învățători din 900 de școli, în care învață peste un milion de elevi. O dată cu majorarea salariilor, greviștii au cerut guvernului S.U.A. să aloce fonduri mai mari pentru învățămînt, să reducă taxele în școlile și universitățile publice, să sporească numărul de burse.

TURCIA : „Cerem dreptate socială în învățămînt”

Sub această lozincă au demonstrat nu de mult numeroase ca-

dră. Demonștrării au declarat că ideile lor sînt împărțite de 90.000 de colegi de ai lor. Ei au protestat împotriva faptului că în Turcia 99 la sută din școlile elementare au pierdut caracterul de școli laice, că nimeni nu se preocupă de învățămîntul fetelor, că peste 5.000.000 de copii nu pot frecventa școlile medii.

ANGLIA : „Economii bugetare” pe seama școlii.

După cum se știe, în Anglia se resimte o mare lipsă de localuri școlare, ceea ce face ca învățămîntul să se desfășoare în condiții improprii. Multe școli funcționează în localuri vechi, deteriorate, unele datînd din secolul trecut. Clasele sînt supraaglomerate și nu rare sînt cazurile cînd lecțiile trebuie să se țină pe coridoare.

Nu de mult, o hotărîre a ministrului britanic al învățămîntului, David Eccles, a venit să pecetluiească pe mai departe această stare de lucruri și să stîrnească indignarea generală. Este vorba de hotărîrea de a se reduce — în vederea „economiiilor bugetare” — programul construc-

țiuni ale Angliei. Bunăoară, în regiunea Londrei, în loc de 23 de școli se vor construi numai 12, în Essex în locul celor 47 de școli prevăzute se vor construi numai 24 etc.

Indignarea părinților, a profesorilor și în general a populației față de această hotărîre este cu atît mai mare cu cît se știe ce sume fabuloase sînt cheltuite de statul englez pentru înarmare.

La conferința Sindicatului național al profesorilor, care a avut loc la sfîrșitul lunii aprilie, a fost adoptată o rezoluție în care s-a criticat vehement reducerea subvențiilor guvernamentale pentru instituturile de învățămînt superior și pentru construcția de școli ca și lipsa unui program corespunzător de pregătire a profesorilor. J. A. Chappe, președintele Sindicatului național al profesorilor, a arătat că în prezent pentru învățămînt se cheltuiesc în Anglia numai 10 pence pe cap de om zilnic și că zeci de clădiri care au fost declarate cu totul improprii de către Ministerul Învățămîntului încă în anul 1921 sînt folosite și astăzi ca localuri de școli.

INSEMNARI BIBLIOGRAFICE

A apărut revista NATURA, seria Biologie, nr. 2, martie-aprilie 1962.

Pe lîngă studii și cercetări cum sînt: „Cercetări de fiziologie vegetală din India” de N. Sălăgeanu, „Hibridii de porumb repari-zați pentru cultură în 1962 pe teritoriul R.P.R.” de V. Dumitrache, „Previțiunea în biologie și tehnică” de E. S. Zelkin și altele, revista cuprinde, la rubrica Metodică și lucrări practice, articolele: Unele probleme în legătură cu organizarea lucrărilor experimentale de pomicultură pe terenurile școlare de E. Cernenko; Îndrumător pentru colectarea, prepararea și conservarea insectelor de M. A. Ionescu; Aplicarea măsurilor agrotehnice, mijloc eficace de mărire a producției în vile de rod de S. Poenaru, V. Lăzărescu.

Alte materiale sînt publicate la rubricile Note, Documentare, Recenzii, Informații, Calendar, Din activitatea S.S.N.G.

★

În editura Academiei R.P.R. a apărut de curînd revista LIMBA ROMÂNĂ, nr. 1/1962.

La rubrica Limba literară, revista cuprinde articolele „Discontinuitatea”, un procedeu al stilului artistic actual de I. Coteanu; Note de cultivare a limbii de Iorga Iordan; Dicționarul limbii poezice a lui Eminescu de Gh. N. Dragomirescu și Locuțiunea „față de” de Ana Canarache.

Revista cuprinde, de asemenea, rubricile VOCABULAR, ORTOGRAFIE, DIALECTOLOGIE și CRITICA ȘI BIBLIOGRAFIE.